

ונזכור את כולם

”כל עוד מישהו זוכר אותנו, אנחנו חיים”

קרלוס רואיס סאפון, סופר

על חשיבות הנצחת הנופלים

נקרא:

רב"ט יצחק רוזנפלד ז"ל נפל בעת שירותו רגע לפני שסיים קורס מפקדי טנקים. אחד השירים האהובים עליו היה הפסוק מתהילים שהולחן לשיר:

”אַל תִּירָא כִּי יַעֲשֶׂר אִישׁ כִּי יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ,
כִּי לֹא בְּמוֹתוֹ יִקַּח הַכּל לֹא יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ.”

נדון:

- למה לדעתכם הכוונה במילה "כבודו"? מהו הכבוד של האדם, שלא נעלם מין העולם?
- איך לדעתכם אפשר להשאיר בעולם הזה את כבודו וזכרו של האדם שנפטר?

מיגאל דָּה אונָאמונו, פילוסוף וסופר ספרדי נשאל: "עד מתי אנחנו חיים?" כוונת השואל הייתה "עד איזה גיל", אבל אונאמונו התעלם מן המובן-מאליו וענה: "אנחנו חיים כל עוד מישהו זוכר אותנו."

נקרא את דבריו של אונאמונו ונענה:

- מה מותיר את האדם חי בעולם הזה לפי האימרה שקראתם?
- מהי האחריות של הנשאים כלפי מי שנפטר, לפי אמירה זו?
- האם אתם מכירים אנשים שנפטרו לפני שנולדתם? מה אתם יודעים עליהם? מניין הגיע אליכם המידע?

זוהי משמעותה של הנצחה:

הנצחה - הַקְמַת זְכָר עוֹלָם, הַשְׁאָרַת זְכָר לְנֶצַח. פעולה שמטרתה לשמר את זכרו של אדם או קבוצה.

באלו דרכים נהוג להנציח אנשים שנפטרו? כתבו דוגמאות לדרכי הנצחה שאתם מכירים:

ונזכור את כולם

איך מנציחים

כי לא במותו יקח הכל, לא ירד אחריו כבודו

קראו על החללים ועל הדרך בה הונצח כל אחד מהם

יצחק רוזנפלד

נולד בירושלים, נפל בעת מילוי תפקידו בשנת 1978. יצחק נהרג לפני שנולדתי, ובכל זאת למדתי ממנו איך לקיים "ואהבת לרעך כמוך". כשהיינו ילדים בכל פעם שצחקנו על מישוה "בצחוק" אמי, אחותו של יצחק היתה חוזרת ומספרת מה למדה ממנו. איך היה מקפיד על כבוד הזולת, ולעולם לא לועג לחבר, גם לא בצחוק.

כשראה חבר מציק לחבר אחר "בצחוק", היה פונה אליו בשקט ואומר לו "אני רואה שאתה מנסה לשמח את החבר, אבל דע לך שאף אחד לא באמת נהנה כשצוחקים עליו. גם אם הוא משתתף ב'צחוקים' ועושה עצמו נהנה- בפנים זה מכאיב לו. אם ברצונך לעודד אותו- תמצא משהו טוב בו- ואת זה תאמר לו! גם לא תפגע בו, וגם תצליח לעודד אותו!

עד היום, יותר מ-40 שנה לאחר נפילתו, אני מקפידה מאוד בדבר שלמדתי ממנו, מהדוד שלא הכרתי. לא צוחקים על חבר, גם לא בצחוק!

עמנואל מורנו

בתו של עמנואל מורנו אומרת שכשהיא רוצה להיזכר באבא: "לא צריך להסתכל בשמיים ולחפש את אבא, צריך להסתכל פנימה". צפו בדבריה המלאים:

משימה להרחבה:

בחרו חלל צה"ל שאתם מכירים או את אחד מהחללים הנזכרים כאן, קראו מידע אודותיו ברשת- ובחרו ערך אחד אותו תרצו ללמוד ממנו ובכך להנציח את דמותו

כתבו מתחת לכל אחד מהסיפורים מהו ה'כבוד' שנשאר אחרי כל אחד מהחללים?

ליאל גדעוני

סמ"ר ליאל גדעוני נולד בירושלים ונפל במבצע צוק איתן.

משפחתו מספרת שכילד תמיד היה מבקש בבוקר כריך נוסף להפסקת עשר, כדי שאם יהיה ילד ללא אוכל, יוכל לכבד אותו.

לאחר נפילתו הקימה משפחתו את מיזם "ארוחה עשר" הפועל כבר מספר שנים ובכל בוקר מחולקים מאות כריכים לילדים שזקוקים לכך בעשרות בתי ספר ברחבי הארץ, לזכרו.

כך מספרת אמו:

"תחייכו, כי חיוך זה שמחה ושמחה זה הכוח להמשיך". "התחושה שבכל בוקר ילדים רעבים מחייכים בזכותו, זה מה שנותן לי את הכוח לא להישבר".

רפנאל מוסקל

סמ"ר רפנאל מוסקל נולד וגדל כל חייו במזכרת בתיה, נפל במלחמת לבנון השנייה. רפנאל היה ילד מוכשר, הוא ניגן וכתב שירים והיה ספורטאי מצטיין.

הכדורסל היה מאהבותיו הגדולות. כבר בגיל צעיר התבלט ביכולות אתלטיות מגוונות. שיחק כדורסל בקבוצת הילדים והנערים של "הפועל מזכרת בתיה" בתפקיד רכז והיה מוככי הקבוצה. אולם הספורט במזכרת בתיה, וקבוצת הכדורסל של המושבה נקראו על שמו.

רפנאל וחבריו במזכרת בתיה נהגו לטייל בשבתות ברגל ממזכרת בתיה לתל מלוט ושמורת גבתון. לאחר נפילתו הוקם מצפור בתל שנקרא על שמו, המצפור הוקם ביוזמת "החברים של רפנאל" כאתר הנצחה המבטא את ערכי החברות ואהבת הארץ שאפיינו ומאפיינים את רפנאל.

